

Poetas Brazdžionis – laureatas

Taip rašė apie jį ir jo kūrybą rašytojas Antanas Vaičiulaitis leidinyje "Lietuvių poezija svetur".

... Bernardas Brazdžionis – didingas, asketiškas, lyg rūstus ar net pranašiškas – senąja bibrine prasme. Drauge jo pasaulis moderniškas ir aktualus, kone egzotiškai viliojantis ir sugestyvus. Į savo meną Bernardas Brazdžionis įlieja retą žėrėjimo ar tikslumo gamtos detalę, kuri jo kūrybai teikia ne tik didingo grožio, bet atneša ir savotiškos šilumos, jaukumo, artimumo ir ilgesio: "Mūsų gyvenimas kaip samanė bitelė." Tokis derinys pastatė autorių tarp pačių originaliausių lietuvių poetų, kokių iš viso esame turėję. O kadaigi tai išdainuota su užsidegimu, kone fanatišku įsitikinimu ir regėjimu, tai visi tie poezijos elementai šio išvidinio žaizdro sutirpdyti į vieną autentišką, individualią lyrinę tarmę – paties Bernardo Brazdžionio poetinį žodį.

Nuo pat pradžių atrodęs vieniškas ir atokus, net ir patsai prie to prisipažinęs (neišpasakytas mėgstu vienatvę) jisai su pirmomis savo knygomis užėmė vienišą ir rūsčią didingą bei kūrybiškai galingą vietą lietuvių literatūros akiračiuose. Tačiau tai buvo tik viena Bernardo Brazdžionio medalio pusė. Atvertus antrąją, paaiškėjo, kad jis yra šiltas, vaikiškai žaismingas ir gausus mūsų mažųjų poezijos kūrėjas. Gana tik žvilgtelti į "Meškiuką Rudnosiuką". "Pietų vėjelį" ir kitas panašias jo poezijas.

Atbaigti vaizdui, būtų galima pastebėti, kad Brazdžionis yra ir greitų progų maestro. Žiūrėk, jis vienu atsikvėpimu ims ir įrašys kelių posmų dedikaciją, skirdamas savo knygą kuriam mažam skaitytojui. O dar jei tokius proginius raštus paliudyti savo pavyzdžiu, kartą Bostone lankydamas mūsų poetą (jis tuo tarpu buvo kažkur išvykęs iš namų), radau, bene visą lapą sueiliuotų instrukcijų, kas man daryti.

Taigi, Bernardo Brazdžionio išvidinis pasaulis yra daug šakotesnis, negu atrodytu, jeigu apie tai darytumėm išvadas vien iš didingųjų jo giesmių bei vizijų. Visai teisingai dr. Jonas Grinius savo straipsnyje apie Bernardą Brazdžionį ("Aidai", 1967, nr. 5) pabrėžė humaniškąjį, rečiau kritikų liestą poeto kūrybos atspalvį – žmogaus temą, jo pabrėžimą. "Anksčiau joks kitas lietuvių poetas nebuvo iškėlęs dramatiškos žmogaus didybės, kaip B. Brazdžionis 1937 m. savo garsiam eilėrašty "Per pasaulį keliauja žmogus", skaitome straipsnyje.

Poetas BERNARDAS BRAZDŽIONIS, pagerbtas JAV Lietuvių Bendruomenės kultūros tarybos literatūrine premija

Vos spėjus nutilti patrankoms, jau 1945 m. Bernardas Brazdžionis atėjo su nauja savo lyrikos knyga – "Svetimi kalnai". Rinkinys net keturiomis kalbomis turi "karinės valdžios" Vokietijoje leidimus. Iš tikrųjų "Svetimi kalnai" padvelkia į skaitytoją, lyg koks karo metų dienoraštis. Lapas po lapo atsišaukia į tave tiesiogiai ir artimai, beveik paliečiamai jauti paskutinius momentus tėvynėje, atsiskyrimą, karo sūkurius ir atklydimą ligi svetimų kalnų. Visame veikale drumsčias nerimas, ilgesys ir skubėjimas atverti savo varganą dalį bei netikrumą, kai audros išbloškė iš savo pastogės ir kai už tavęs paliko Pažaislio bokštai, kaip pasaka balti. Štai dar pakeliui į svetimą žemę, randama Alvite net po keturis tą patį dieną datuotus eilėraščius. Beje, nekur nors svetur, bet tame pačiame Alvite dabar dažnai skambas Lietuva iš tolo ("Mylėsi Lietuvą iš tolo"). Šalia to iškyla grandiozinės Bernardo Brazdžionio vizijos:

*Begalinis Viešpaties pasaulis:
Žemė, žvaigždės ir dausų
keliai.*

*Šiapus saulės ir anapus saulės
Šviečia vien tik Jojo
spinduliai.*

*Begalinė upė Dievo laiko –
Be pradžios, be galo, be krantų.*

*Jo ranka jos amžių srovę laiko,
Ir jo rankoj esam – aš ir tu.*

Kaip "Svetimi kalnai", taip po jų ir kiti du Bernardo Brazdžionio rinkiniai "Šiaurės pašvaistė" ir "Didžioji kryžkelė", tolydžio gręžiasi į tenai, kur mano žemės širdis. Abiejuose leidiniuose apstu patriotinės lyrikės. "Didžiojo kryžkelė" tai pasipildo ryškia politine tema, tiksliau tarus – tarptautine politine tema... Šalia teisybės šauksmo, tokiuose eilėraščiuose atsiskleidžia ir Bernardo Brazdžionio ironija – pasaulinės neteisybės aki-vaizdoje.

"Vidudienio sodai" atveria mums dar vieną poeto bruožą – dvasios nuskaidrėjimą, ramesnį žvilgsnį į pasaulį, žmones ir patį save. Tokis įspūdis padvelkė, knygai pasirodžius, toks pasiliko ir dabar. Tada savo nuotaikas apie "Vidudienio sodus" taip sutraukiau recenzijoje:... Vidudienio sodai ne vien gija susimezga su anais jau tolokais "Ženklių ir stebuklių" posmais. Paskiausiame jo rinkinyje rasime tuos pačius horizontus, didingą kalbėjimą, bibliinius ir egzotinius vaizdus, bažnytinį skambėjimą, kuklių kukliausia mūsų liaudies kalbą, tėviškės malda, miniatiūrinę detalę ir visus globojančią Apvaizdos ranką...

'Vidudienio soduose' atsišaukia ir viena nauja melodija. Yra tai dvasios išskai-

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cz. 20,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 5,00

1 P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

1 tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

EUROPOS TARYBA PASMERKIA
SOVIETŲ SAJUNGOS PABALTIJŲ
VALSTYBIŲ ANEKSIJĄ

Š.m. sausio 28 d. 6 v. vakare, Europos Tarybos parlamentarinėje sesijoje, Strasburge, buvo pradėta svarstyti Pabaltijo kraštus liečiančią rezoliuciją. Jos išvadoje sakoma, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybės buvo Sovietų Sąjungos neteisėtai aneksuotos; kad reikia nuolatos atkreipti laisvojo pasaulio dėmesį į šią tebeegzistuojančią problemą, ir kad Pabaltijo klausimas turi būti viena pagrindinių tarptautinio dialogo temų, ypač tarp dviejų didžiųjų galybių – Jungtinių Amerikos Valstijų ir Sovietų Sąjungos. Rezoliucija kviečia Europos Tarybos narius kelti Pabaltijo klausimą Vienoje vykstančioje Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferencijoje, kurios antroji sesija prasidėjo sausio mėnesio pabaigoje ir tęsis iki balandžio 11 dienos.

POETAS BRAZDŽIONIS - LAUREATAS

drėjimas, kuris jaučiamas, kai vidudienis praeina ir kai žvilgsnis pakyla į kitus horizontus ir buveines. Tai lyg saulėto rudens daina, kurioje dažnai atsiskamba nostalgija, ramus liūdesys, mirties ir amžinybės susimąstymai. Tačiau tai nereiškia, kad poetas būtų rezignavęs ir pasirengęs, kaip Pranas Vaičaitis, keleivio lazdele padėti. Kaip tik daug kur stebina Bernardo Brazdžionio jėga, gaivumas, poetinis išradingumas ir subtilumas. 'Vidudienio soduose' jis lyg pasistiebia, ir jo žodžiai liejasi tvirtai ir įsakmiai. Tik gal jaučiama daugiau rimties, daugiau nuolankumo ir giedros'. ('Aidai', 1961 m. nr.6).

Šiai išvada sutvirtinti galima prisitaikyti jau minėtą dr. Jono Griniaus straipsnį, kuriame skaitome, kad "Vidudienio soduose" esama daug klasiško skambesio, giedrios pusiausvyros, prasmingos rimties...

Parlamentariuose debatuose kalbėjo penkiolika atstovų. Išskyrus Ispanijos socialistą Miguel Martinez, visi pasisakė už rezoliuciją. Martinez paklausė, ar verta kalbėti už nebeegzistuojančias valstybes; jam atrodė, kad pokarinė Europos tvarka yra realus faktas ir kad sienų pakeitimo klausimas – o Pabaltijo kraštų suvereniteto atstatymas būtų susijęs su sienų pakeitimu – vestų atgal į šaltojo karo laikus. Jam atsakė daugelis kitų kraštų atstovų, įskaitant socialistus ir socialdemokratų. Jie tvirtino, kad laiko bėgyje neteisėtumas nepavirsta teisėtumu. Taip pat pabrėžta, kad Helsinkio susitarimai pasisako už taikingą sienų pakeitimą. Be to, tuose susitarimuose Sovietų Sąjunga pripažino tautų teisę laisvai apsispręsti. Tai reiškia, kad Pabaltijo kraštų atžvilgiu Sovietų Sąjungai tereikia įgyvendinti jos jau pasirašytą sutartį ir vienas svarbus įtampos Europoje židinytų būtų pašalintas. Primindamas Sovietų Sąjungai, kad reikia įvykdyti jos duotus pažadus, laisvasis pasaulis nekursto šaltojo karo, bet vykdo savo moralinius įsipareigojimus. Vak. Vokietijos parlamentaras, krikščionis demokratas Klaus Jager, savo kalboje pabrėžė, kad artėjant Hitlerio-Stalino pakto 50-ies metų sukakčiai, jis laukia, kad Vak. Vokietijos vyriausybė oficialiai atšauktų šitą pakta ir pareikštų, jog ši sutartis nebegalioja. Švedijos atstovė, socialdemokratė ponija Hugas pareiškė, kad jau Europos padalinimas yra tragedija kurioje Pabaltijo valstybių likimas vaidina ypatingai šurpų vaidmenį. Ji paragino Pabaltijo klausimą kelti ir Vienos ESB Konferencijoje bei Jungtinėje Tautose. Britų konservatorių partijos atstovas Europos Taryboje, Sir Frederic Bennett pabrėžė faktą, kad redaguojant rezoliuciją ir prie jos prijungtą pranešimą apie Pabaltijo tautų dabartinę padėtį, tarp visų valstybių ir komisijoje dalyvaujančių partinių atstovų neiškilo

nesutarimų – visiems rūpestį kėlė nuolatinis žmogaus teisių pažeidinėjimas ir atsisakymas pabaltiečiams suteikti tautų apsisprendimo teisę. (Sir Bennett taip pat yra Europos Tarybos asamblėjos prezidento pavaduotojas bei politinės komisijos pirmininkas.) Europos Tarybai nepriklausančių valstybių komisijos pirmininkas, švedas Hugosson, kurio komisija buvo atsakinga už rezoliuciją, pareiškė, kad šios rezoliucijos redagavimui buvo skirta pakankamai laiko ir ji buvo nuodugnai apsvastyta. Hugosson taip pat paminėjo, kad apklausinėjimo metu komisija buvo pakvieta ir Pasaulio Pabaltiečių Santalkos atstovą Europoje, kuris atsakinėjo į komisijos narių klausimus ir taip pat patiekė savo pareiškimą.

Lygiai 7 v. 30 min. debatams pasibaigus, prasidėjo balsavimas, Rezoliucija buvo vienbalsiai priimta. Šis įvykis yra ypatingos politinės reikšmės:

a) Sovietų Sąjunga apkaitinama neteisėta Lietuvos, Latvijos ir Estijos aneksija;

b) Iš Sovietų Sąjungos reikalaujama, kad ji bematant įgyvendintų tautų apsisprendimo teisę Pabaltyje;

c) Europos Tarybą sudarančios valstybės yra įpareigosotos kelti Pabaltijo klausimą Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo konferencijų eigoje, pradedant Viena.

Europos Taryba buvo įsteigta 1949-ais metais. Jai priklauso dvidešimt viena Europos valstybė: Austrija, Airija, Belgija, Danija, Didž. Britanija, Graikija, Islandija, Italija, Ispanija, Kipras, Lichtenšteinas, Liuksemburgas, Malta, Olandija, Norvegija, Portugalija, Prancūzija, Švedija, Šveicarija, Turkija ir Vak. Vokietija. Šioje sesijoje dalyvavo visų šių valstybių atstovai.

Pabaltijo atstovai Strasburge buvo: latvis Gunars Meierovics, estė Nora Morley-Fletcher, ir lietuvis – šio pranešimo autorius, Algis Klimaitis, kuris atstovavo Pasaulio Pabaltiečių Santalką ir Vyriausį Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą.

VLIKAS supažindino JAV delegaciją Vienos konferencijoje su Europos Tarybos priimtos rezoliucijos tekstu. (ELTA)

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviškai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAI

PREZIDENTO REAGANO SVEIKI- NIMAS LKB KRONIKAI

1987 kovo 19 prezidento Reagano sveikinimas LKB Kronikos redakcijai buvo perskaitytas tą dieną įvykusiame JAV kapitolijoje priėmimo, kuriuo buvo paminėta LKB Kronikos penkiolikos metų sukaktis. Priėmimą suruošė LKB Kronikos anglų kalbos vertėja, leidėja ir skleidėja — Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa, kartu su kongresmenu John Milleriu ir Institute on Religion and Democracy.

Kovo 19-toji yra ypatinga diena viso pasaulio lietuviams. Ir visiems, kurie brangina žmogaus teisių apsaugojimą, ypač religinę laisvę, pareiškė prezidentas. Tą dieną, 1972-siais metais, paskelbta pirmoji Kronika. Nuo tada, Vakarų pasiekė 72 šio nuostabaus pagrindžio leidinio numeriai. Tai seniausias, pastoviai leidžiamas pagrindžio leidinys sovietų imperijoje.

Kronika yra švyturys religinės priešpaudos tamsoje, kuris dokumentuoja sovietų valdžios sistematišką Lietuvos katalikų engimą, įskaitant persekiojimą ir netgi įkalinimą tų dvasininkų, kurie moko vaikus tikėjimo tiesų, tikinčiųjų diskriminaciją mokyklose ir darbovietėse; ligoninių personalo atsisakymą leisti suteikti paskutinį patepimą: bažnyčių išniekinimą.

Kronikos leidėjai ištvermingai darbuojasi, nepaisant dažnų KGB bandymų susekti ir sustabdyti Kronikos leidimą. Tai, kad sovietų pareigūnams nepavyksta, paliudija Kronikos autorių drąsa. Tai, kad nauji autoriai pakeičia tuos, kurie pakliūna į KGB spastus ir yra išsiunčiami į darbo lagerius, parodo kaip plačiai Lietuvos žmonės remia Kroniką.

Yra tikrai džiugu, kad Amerikos liaudis prisideda prie religinės laisvės gynimo Lietuvoje. Amerikos Balsas ir Laisvosios Europos radijas atlieka svarbią rolę perduodami Kronikos informaciją Lie-

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

X — Džiaugias tik toksai tokiu.

Ir tą BENDRUMĄ, kuris atsiranda tada, kai aš žinau, juntu, matau, jog tau brangu, šventa ir miela viskas, kas brangu, šventa ir miela ir man: tas pats Dievas, tas pats kelias į Laimę, ir ta pati trokštanti mylėti Dvasia, — tą Bendrumą mes vadinam Bažnyčia.

Šventumas — meilė Dievui, meilė žmogui — yra pirmasis šitos Bendruomenės bruožas, o sklidimas per visą pasaulį, atviros durys absoliučiai kiekvienam — antrasis. Tada iš tokių laimingųjų mes laukiam — jie padės, tada tokiems nelaimingiems — mes tiesiam gelbstinčią ranką. Čionai mes ne ponai, stovintys šiapus durų, ir ne eigtos, maldaujančios už durų. visi mes — bendrakeleiviai: atsiiekantys — pasitempkite, pirmieji — nepalikite.

TIKIU: ŠVENTĄJĄ VISUOTINĘ B A Ž N Y Č I A,
ŠVENTŲJŲ B E N D R A V I M A.

XI — Sąmoningai ir laisvai padarytas blogis:

piktąžiugiškai kvatojantis ir parodantis iškištą žvėries iltis, pažaliavęs pavydu, užtemdžiusi akis akla: puikybė, pasinėrimas į kibius maurus dugne, nepasotinamas godis turėti vis daugiau ir daugiau, pardavinėjimas savęs į žemą vergiją ar visiškas rankų nuleidimas — ir visos šitų goslų gyvačių vakarykštės išnaros. rytdienos išperos ir žiaurios "smulkmenos" "o kas čia tokio?" — išsiurbia žmogų, sužeidžia kitą ir užgauna Dievą, nes Jis norėjo mus visus žmones ir laimingus turėti.

Tas mūsų su saldumu padarytas blogis yra nedovanotinas ir neatleidžiamas. Ir neišbraukiamas ir neišnaikinamas.

Tiktai tada, kai toks žmogus suranda jėgų — savyje ar iš Dievo — atsisakyti pražūtingo garmėjimo bedugnėn, kai apsisuka aplink neatšaukiamai ir keliasi gyvenimui žmogaus, — mes galim užmiršti padarytas žaizdas ir skriaudas. Sugrįždamas toks žmogus gali atgauti prarastą vardą ir veidą, gali jam dovanoti Visagalis (va, čia Dievas tai Visagalis!). Į pragarą — pačių susikurtą! — eina tiktai savanoriai, o vartų į tėviškę savą niekada neužkelia Tėvas...

TIKIU: NUODĖMIŲ A T L E I D I M A.

tuvos katalikams, kurie šiaip sau neturėtų progos reguliariai sekti Kronikos žinias sovietų priešpaudos sąlygose. Aš pažadu ir toliau remti lietuvių tarnybas Amerikos Balse ir Laisvosios Europos radijuje, taipgi užtikrinant necenzūruotos informacijos tekamę Lietuvos žmonėn.

Savo laiško pabaigoje, prezidentas Rea-

ganas pareiškia, kad jis ir jo žmona Nancy meldžiasi už visus Kronikos leidėjus, "nes jie yra didvyriai, stovintys priešakinėje kovos už religinę laisvę fronto linijoje". Prezidentas savo laišką baigia trim žodžiais lietuvių kalba: "Telaimina Jus Dievas".

(LIC)

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

Lietuvių Emigracijos Brazilijon
— Šešiasdešimtmečiui Paminėti —

60 METŲ BRAZILIJOJ

Pradžia Nr. 29 (1968) 1986 m.

Tąsa iš Nr. 13 (1999)

Generalinis Konsulas

1930 m. Lietuvos vyriausybė sugalvojo ir tuojaus nutarė padidinti įgaliotinius — atstovus — Brazilijoje. Tais pačiais metais įsteigė generalinį konsulatą krašto sostinėje, Rio de Janeiro mieste, "savo krašto piliečių reikalams ginti, praplėsti

atidaryti pirmąjį konsulatą, delsė kelis metus, kada tūkstančiai Lietuvos piliečių leidosi iš savo tėvynės Brazilijon, o žmogaus, kas jais rūpintųsi ir jų reikalus gintų svetimoje šalyje, nebuvo. O dabar, net generalinį konsulatą sumanė steigti. — galvojo mūsų ateiviai. Ilgai svarstyti nereikėjo. Dar tais pačiais metais liepos mėn. pirmomis dienomis jau turėjome Brazilijos sostinėje Lietuvos generalinį konsulatą, generolo T. Daukanto asmenyje.

Kauno vyriausybė, matyt, neturėjo kur "padėti" buvusį krašto apsaugos mi-

1932 m. Gen. T. Daukantas tarp savo svečių: iš dešinės į kairę generalinis konsulas T. Daukantas, greta stovi Caixas lietuvaitė Lyda Saikauskaitė, už jos konsulato tarnautojas, Lietuvos vidaus reikalų ministerijos tarnautojas Lankšis Brazilijoje, K. Kasakaitis ir gen. Konsulo žmona.

išvyko Lietuvon ar savo paties noru, ar vyriausybės kviečiamas. Su sostinės lietuviais, nors jų ir ne daug buvo, gen. konsulas nepalaikė beveik jokių ryšių, lietuvių kultūriniam bei visuomeniniam gyvenime nedalyvavo, o tik draugavo su paskirais asmenimis, iš Lietuvos atvykusiais ex-kariškiais. Sostinės lietuviai mažai težinojo ir girdėjo apie Lietuvos generalinį konsulatą ir jo misiją.

Betarnaudamas Pietų Amerikoje, beatstovaudamas Lietuvą Brazilijoje ir... ginčydamas lietuvių-emigrantų reikalus ir teises šioje žemėje, Daukantas susitaupė pakankamą kiekį "milreisu" ir jais įsigijo kavos fazendą São Paulo estade. Kadangi joje dirbti nė nemanė, įsigytą ūkį pavėdė giminaičiams tvarkyti, o pats su žmona grįžo Lietuvon. Antrasis karas nubloškė gen. T. Daukantą iš Tėvynės į DP (Displaced Persons) eiles. Dėl mums nežinomų priežasčių, negalėjo įvažiuoti Brazilijon, tad pasirinko kelią į Argentiną. Tenai gyveno draugų ir pažįstamų šelpiamas. Savo dienas baigė prieglaudoje.

Garbės Konsulas

Prekybos santykiai tarp Lietuvos ir Brazilijos neišsivystė kaip buvo siekiama

Gen. Konsulas Tadas Daukantas (kairėje) Brazilijos Užsienio reikalų ministerijoje pasirašo prekybos sutartį su ministru Mello Franco (sėdi dešinėje), 1932 m. Rio de Janeiro.

ir sustiprinti Lietuvos prekybinius santykius su šia Pietų Amerikos šalimi. Galimybių buvo ir rinka iš abiejų pusių turėjo geras perspektyvas plėtotis ateityje, nors iš Lietuvos siuntinėjami asmenys rinkti žinias apie Braziliją, čia atvažiuavę tvirtindavo, jog Lietuva galinti tik "gyvąją prekę" eksportuoti. Pasklidus žiniais, nustebino ne vieną dėl to skubaus Lietuvos vyriausybės dar vieno konsulato steigimo, ir dar kur? — kur lietuvių visiškai nežymus skaičius gyveno, kai tuo tarpu

nisterį, universiteto geografijos profesorį, atsargos generolą ir išdo pinigus eikvojantį Pietų Amerikos kraštų "studijoms", — T. Daukantą, — sumanė jį pasiųsti, pirma, Argentinon dirbti prie konsulato, kur konsulu buvo Skinkis, o vėliau — perkėlė į Braziliją generaliniu konsulu būti ir atstovauti Lietuvą.

Gen. T. Daukantas trumpai atstovavo Lietuvą Brazilijoje. Pasirašęs kelias prekybos sutartis su Brazilijos vyriausybe ir ne taip reikšmingų susitarimų tarpvalstybinių santykių palaikymo bei jų plėtimo,

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 • Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

abiejų kraštų. Lietuvos prekyba su užsieniais daug priklausė nuo išorinių priežasčių. Lietuva savo prekybos laivyno neturėjo. Eksportas ir importas priklausė nuo tarpininkų ir vyko per Vokietijos, Anglijos ir Olandijos uostus. Abi valstybės, Lietuva ir Brazilija, stengėsi plėsti prekybą tarp abiejų kraštų, bet nesant paruoštų atstovų nei viename nei kitame krašte, negalėjo būti patenkinami prekybos mainų santykiai. Lietuva pirkdavo iš Brazilijos daugiau negu pardudavo. Prekybos balansas buvo pasyvus. Brazilija neturėjo Lietuvoje net ir savo konsularinio atstovo, kad galėtų sudominti Lietuvos eksportuojamais išdirbiniais bei žaliava. Artėjant Antrajam karui, Brazilija jau manė įsteigti Kaune savo konsulatą. Net buvo spėliojami, iš čia gyvenančių lietuvių kandidatai dirbti Kaune, Brazilijos konsulate. Lietuva gi, savo ruožtu, sustiprinti jau užmegstus Daukanto prekybinius santykius, 1938 m. įsteigė sostinėje, Rio de Janeire, Garbės Konsulatą, paskirdama konsulu Švedijoje gimusį ir nuo 1925 m. dirbantį "multinacional" firmose, Ernesto Leopoldo Moberg.

1938 m. Ernesto Leopoldo Moberg, Lietuvos Garbės konsulas, daug kartų lankėsi pas São Paulo lietuvius ir dalyvavo parengimuose.

Garbės konsulo Ernesto L. Mobergo funkcijos buvo siekti daugiau suartinti ir sustiprinti prekybos santykius su Brazilija, o taip pat arčiau pažinti atstovaujamos valstybės piliečius, kultūrinį išsivystymą ir tautinę dvasią. Garbės konsulas neapleisdavo žymesnius Rijaus lietuvių susitikimų, o taipgi ne kartą yra lankęs São Paulo lietuvius ir dalyvavęs jų pobūviuose. Ernestas Leopoldas Mobergas atstovavo Lietuvą nuo 1938 m. sausio mėn. iki 1940 m. Su juo baigėsi ir Lietuvos tarnybinis oficialus atstovavimas Brazilijoje.

Bus daugiau

A. A. KUNIGAS VACLOVAS ŠARKA

Vėžio ligos pakirstas, sausio 3 Hamburgo ligoninėje mirė dekanas Vaclovas Šarka. Kun. Šarka, gimęs 1922 gegužės 2 Dūkšto parapijoje, mokėsi Vytauto D. gimnazijoje ir kunigų seminarijoje Kaune ir Vilniuje. 1944 atvyko į Vokietiją ir, baigęs kunigų seminariją Eichstatte, 1946 liepos 21 buvo įšventintas kunigu. Pastoracinį darbą pradėjo Špakenbergo lietuvių DP stovykloje. 1948-52 dirbo pereinamojoje Grono stovykloje prie Bremeno, kur išlydėjo vykstančius lietuvius naujam gyvenimui į užjūrius. Daugelis JAV, Kanados ir Australijos lietuvių prisimena Vaclovą Šarką kaip labai rūpestingą ir paslaugų kunigą, kuris Grono ne tik rūpinosi sielovados reikalais, bet taip pat padėjo daug kam susitvarkyti dokumentus išvykimui. Nemažas skaičius mūsų tautiečių be jo pagalbos iš vis nebūtų galėję išvykti iš Vokietijos. 1952 jis buvo paskirtas Šiaurės Vokietijos lietuvių kapelionu ir ligi pat mirties aptarnavo Lietuvos dydžio teritoriją, kurioje labai išsisklaidę gyvena apie 1.500 lietuvių katalikų. Kun. Šarka reguliariai lankydavo savo parapiečius, o tai reiškia, kad jis nemažą dalį savo gyvenimo praleido automobilyje. O tas automobilis būdavo prikrautas lietuviškos spaudos, kurią jis visiems dalijo. 1955 pervargęs vairavo automobilį ir turėjo sunkią nelaimę, dėl kurios visus metus praleido ligoninėje. Bet pasveikęs vėl lankė savo tautiečius. Sekmadeniais laikydavo Mišias trijuose miestuose kelių šimtų kilometrų atstumu, kartu suorganizuodamas įvairius minėjimus. Dažnai tekdavo jam vienam minėjimo programą atlikti. Stengdavosi jauniems lietuviams menininkams duoti progos pasireikšti ne tik lietuvių, bet ir vokiečių visuomenėje. Ypač rūpinosi moksleiviais, studentais į vargą patekusiais. Daug pasitarnavo Vasario 16 gimnazijai, surasdamas jai mokinių. Dažnai apsilankydavo gimnazijoje, ta proga atveždamas naują mokinį, o vaikams didelį maišą kramtomos gumos. Buvo pasišventęs Lietuvių Bendruomenės veikėjas.

Daug metų buvo VLB tarybos narys ir įgaliotinis prie Hamburgo ir Žem. Saksonijos vyriausybių. Prieš 30 metų sukūrė Hamburgo pabaltiečių sporto komandą Baltiką, kuri daugelį metų buvo Hamburgo tinklinio meistrė. Kun. Šarka pats šioje komandoje žaidė. Nuo 1952 leido informacinį biuletinį "Aušros vartai". Dažnai rašydavo laiškus Sovietų Sąjungos ir ok. Lietuvos komunistų vadams, reikalavdamas lengvatų lietuviams krikščionims. Praėjusią vasarą tarp artimų draugų atšventė 40 metų kunigystės jubiliejų. Kun. Šarka palaidotas sausio 14 Renbeko kapinėse prie Hamburgo. Vokietijos lietuviai kun. Šarkos labai pasiges. Tebūna jam lengva svetima žemelė.

A. Šmitas

LENKIJA

LIETUVOS HIMNAS ČENSTACHOVOJE

Kovo 7 dieną iš visos Lenkijos sugūžė į jį Čenstachavą keli šimtai lietuvių. Lietuvos krikšto 600 metų sukakties proga šv. Mergelės Stebuklingoje koplyčioje Mišias atnašavo penki kunigai. Lietuviškai pamokslą pasakė magistras kunigas Alfredas Rukšta, atvykęs iš Wrocławo. Kalbėjo ir kiti kunigai. Suvažiavusius lenkiškai sveikino Vienuolyno šeimininkas tėvas-generolas.

Susirinkusieji giedojo lietuviškas giesmes ir pamaldų pabaigai – Lietuvos himną. Pamokslininkas pasakė, kad šioje švenčiausioje Lenkijos vietovėje lietuviškos mišios buvo atnašautos pirmą kartą, nors koplyčios statybai pinigų davė karalius Jogaila, DLK Algirdo sūnus.

Į iškilmes Lenkijos lietuviai suvažiavo iš Seinų, Varšuvos, Wrocławo, Ščecino ir įvairių pajūrio vietovių, kur šiuo metu gyvena išėiviai lietuviai.

Iškilmės praėjo labai iškilmingai. Visi suvažiavę būtų dar daugiau patenkinti, jeigu jiems būtų parūpinta šilta pastogė poilsiui. Lauke pūtė šaltas vėjas ir snigo, o žmonėms teko keliauti traukiniais ir autobusais po porą naktų.

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

BAZAR SVEIKAS

Abrimos uma lojinha de presentes,
papelaria, artigos lituanos e religiosos.
Venham conhecer-nos.

Muito gratas

Ivany – Ana Beatriz – Silvia – Emilia

RUA DAS ROSEIRAS, Nº 411
VILA BELA

LIETUVIŲ KALBOS VARTOJIMAS TARP MŪSŲ

Noriu pateikti tezę, kuri gal būt atrodys hereziška iš pirmo žvilgsnio. Tad pasiūlau pabandyti kiek pagyildinti problemą. Pasakysiu iš karto, kad randu lietuvių kalbos mokėjimą, mokymą ir vartojimą be galo svarbiu dalyku. Bet, iš kitos pusės, ar tai yra pats svarbiausias mums dalykas?

Man atrodytu, kad ne. Tur būt svarbiausias mums dalykas yra lietuvių tautos išlaikymas su nepriklausomos Lietuvos atstatymu. Viskas kitas yra tik įrankiai tam atsiekti arba pašaliniai ar pramoginiai dalykai.

Visas mūsų veikimas pagrindinai turėtų vieną objektyvą — neleisti lietuvių tautai pražūti. Veikimas su kitokiais pagrindiniais tikslais būtų tiktai laiko praleidimas. Pagal šitokį išvedžiojimą būtų mums daug svarbiau, kad kas nors kalbėtų apie Lietuvos laisvę portugališkai ar bet kokia kita kalba, negu mes lietuviškai apie Kaziuo vardadienį ar Marytės virtinukus (be jokio užgavimo virtinukams).

Kaip pastebėjote, šio rašinio turinys turi tikslą išsaukti tam tikrą polemiką. Neturiu ambicijos, kad mano mintys yra geresnės negu kitų, bet man atrodo, kad turime šiandien analizuoti ir diskutuoti visokias galimybes ir visokius kelius. Tokiu atveju, visokios mintys turi būti bent iškeliamos.

Turime galvoti ir planuoti metais ar net dešimtmečiais į ateitį. Gi Lietuva jau užimta virš 40 metų. Mano manymu, šaltai panagrinėjant faktus, mes čia lietuvių kalbą sunkiai išlaikysim. Lietuvių kalba turės išsilaukyti pačioje Lietuvoje. Mūsų užduotis būtų padėti visokiais būdais, kad savarankiška tėvynė galėtų atsistatyti.

Taigi grįžtant prie planavimo ir ateities, daleiskim už kokių penkių, dešimt ar daugiau metų, praktiškai turėsime beo veik tik lietuvių kilmės vaikus ar vaikaičius čia gimusius. Apie juos turime sukurti planus. O gi iš jų labai mažai kas mokės lietuviškai. Bet iš kitos pusės, jie užims daug svarbių pozicijų ekonominiame, socialiniame ir politiškaime gyvenime. Taigi jie, kad ir nemokėdami lietuviškai, galės daug ką nuveikti kas link Lietuvos padėties, jeigu bus tam nuteikti ar paruošti.

Prie ko norėjau privesti, tai kad turė-

tume visiškai nebijodami priimti portugalų kalbos vartojimą mūsų veikime, nekritikuodami jaunuolių, kurie nemoka lietuviškai ir pastatyti abi kalbas į vieną lygį bet kokiame jų vartojime.

Tas pats galėtų atsitikti ir spaudoje. Mūsų savaitraštis galėtų būti leidžiamas ne su portugalų kalbos priedu, bet kaip normalus laikraštis dviem kalbom, su tam tikru skaičium puslapių lietuviškai ir kiek galima portugališkai. Manau, kad su laiku, turinys portugalų kalba didėtų, bet tas nesvarbu, jeigu aprašyti dalykai būtų mūsų objektyvų rėmuose.

Manau, kad tas gal pritrauktų daugiau skaitytojų ir, iš kitos pusės, turint bent minimalinį turinį portugalų kalba, kartais net įdedant svarbų straipsnį portugališkai į pirmą puslapį, laikraštis galėtų būti daugiau platinimas ir tarp įtakingų brazilų — politikų, valdžios pareigūnų, žurnalistų, rašytojų, mokslininkų ir kitų.

Noriu dar kartą aiškiai pasisakyti, kad jokiū būdu nesu prieš lietuvių kalbos mokymą (su tokiu tikslu siunčiau net savo dukterį Betiną į Vasario 16 gimnaziją Vokietijoje), kas yra, žinoma, svarbu ir labai naudinga, bet turime būti realisti ir faktai rodo, kad greitu laiku gerai mokantieji lietuviškai bus tiktai garbingos išimties tarp mūsų. O mes, tikriausiai, norime turėti savo veikime ne tik išimtis, bet kuo daugiausia galvų. Manau, dar, kad jeigu pirmiau galėtume pritraukti žmonių prie pagrindinių tikslų siekimo, beveik automatiškai daug kas iš jų susidomės ir lietuvių kalba.

Kalbant apie "Mūsų Lietuvą", ar nebūtų iš tikrųjų labai naudinga, jeigu kartais būtų išleistas numeris su vedamuoju straipsniu portugališkai (pirmame puslapyje) mums kokia nors svarbia tema? Pagalvokim į kiek vietų galėtume nusiųsti tą numerį, — propaguoti mūsų mintis, išdalinti vietiniams draugams ir pažįstamiems, o kad ir tam tikram skaičiui žmonių su lietuviškomis pavardėmis, patimtomis iš bet kokio sąrašo ar telefonų knygos. Su laiku galima būtų pagalvoti apie "tiesioginį rinkos paštą" (mala directa), kuris pasiektų tam tikrus naudingus žmones, priklausant nuo turinio ar straipsnio tikslų.

Siūlau šias mintis kaip idėją pasvarstyti, diskusijai ir, gal būt, praktiškam pritaikymui. Gražųvdas Bačelis

JAPONAI SUSIDOMĖJO LIETUVA

Prieš keletą metų į generalinį Lietuvos konsulatą Niujorke kreipėsi vieno iš didžiausio Japonijos televizijos-radijo tinklo po pasaulį keliaujanti filmuotojų grupė, kuri pasisakė renkanti medžiagą kultūrinei televizijos programai. NHK (Nippon Hoso Kyokai) televizijos tinklas turi savo atstovybes Vašingtone, Los Angeles, Azijos ir Europos žemynuose. Į grupės programą įtrauktas ir medžiagos rinkimas apie Baltikos valstybes. Lietuvą toji grupė pasirinko kaip Baltijos kraštų atstovę.

Sutartą dieną į generalinį Lietuvos konsulatą atvyko keturių asmenų grupė su savo filmavimo aparatais ir čia praleido visą dieną, filmuodama konsulatą darbo eigoje ir rekordavo pasikalbėjimus su generaliniu Lietuvos konsulu A. Simučiu. Pasikalbėjimuose buvo apžvelgta naėtinė ir sovietinė Lietuvos okupacija, JAV ir kitų valstybių nepripažinimas tos okupacijos, Lietuvos diplomatinės bei konsulinės tarnybos egzistavimas, jų veikla JAV-se ir kitur. Net Lietuvos trispalvė turėjo būti iškabinta iš penktame aukšte esančio generalinio konsulato lango, kad filmuotojai galėtų ją nufilmuoti.

Kai jau apie šį japonų televizijos bendrovės vizitą buvo spėta užmiršti, 1987 m. sausio mėnesio vidury netikėtai buvo gautas iš Tokijo japono Akito lida angliškai rašytas laiškas:

"Man padarė didelį įspūdį televizijos programa, kuri supažindino su jūsų konsulato veikla Jungtinėse Amerikos Valstybėse ir pastangomis suvienyti lietuvius visame pasaulyje. Apgailestauju, kad Japonijoje nėra Lietuvos respublikos istorijos japonų kalba. Tai reiškia, kad jūsų krašto istorija čia neįmanoma studijuoti. Tad norėčiau rasti Lietuvos respublikos istoriją anglų ar vokiečių kalbomis. Prašau nurodyti knygas, kurios supažindintų su jūsų krašto istorija".

Šiam Lietuvai susidomėjusiam japonui tuojau buvo pasiūsta dr. Kosto Jurgėlos "History of the Lithuanian Nation" ir kitokios informacinės medžiagos. LGK "Tėviškės Žiburiai"

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos
SKYDELIUS su grandinėlemis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel.273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

Halina Mošinienė

TAVE NUSKYNĖ KAIP PASKUTINĖ ROŽĘ DRAUGŲ TARPE

(A.A. Antaninos Gudavičienės atsisveikinime)

*Tave nuskyne kaip tą rožę,
Tyliai nuraškė kaip leliją:
Kandžia taip sužeidė tau grožį,
Kad žemėj niekad jis negyja.*

*Ir rožės ir lelijos liūdi,
Kaip niekad, niekad neliūdėjo,
Kad negalėjai be pabūti
Su jom, jų mylima globėja....*

*Tave nuskyne kaip tą rožę,
Tyliai nuraškė kaip leliją,
Kad šviestum mums ne žemės grožį
Gėle, kuri danguj prigija.*

(Alf. Tyruolis)

Asmeniškai tesusipažinau su Antanina Šlyžyte Gudavičiene kai pradėjome 1956 m. lietuvių kalbos pamokas V. Zelinos mokykloje, atgaivintoje kun. Juozo Šeškevičiaus dėka. Bendradarbiavome su entuziazmu, radome bendros praities nuosėdų: – ji jau Lietuvoje buvusi prad. mokyklų mokytoja tais laikais, kai aš dar ruošiausi pedagoginiam darbui augštesnėse mokyklose. Bendros mintys, bendras siekis rišo. Jos varganą kelią pažįsta visi V. Zelinos gyventojai. Nekartosiu. Tik noriu išskelti tos kuklios moters lietuvių nuostabų charakterį – ji niekada niekuo nesiskundė – ateisi valandėlei šnektelėti – priims, vaišins, čia pat jau kaičia arbatos virinuką, čia pat jau „Zelinos“ kavpnios duonutės riekės, sūris, uogienė, medus. Čia pat jau gražiausias puodukas, gražiausia staldengtė, net nusijuokdavau: „Antonina, rodos „Vyskupu“ ruošti stalą“...

Ne stalas, bet pasikalbėjimai būdavo tokie malonūs – jinai domėjosi Lietuva, kurią paliko 1936 m., kaip tik kada aš pradėjau mokytojauti. Sūnus Ažuolas klausydavosi įdomiai mano pasakojimų, pasisukdavo ir Jūra, dar Beržas pritūpdavo, kai Gražina su savo draugėmis būdavo lietuviškuose popiečiuose.

Ji vengdavo kalbėti apie save – aš buvau, kaip visada, diskretiška. Man buvo savaime aiškus jos vargas, jos darbas prie siuvimo mašinos, bet reikalas visada buvo opus su mokiniais lietuvių kalbos mokyklose. Mudvi jautėme, kad mūsų pačių vaikų „priverstinai“ tas mokyklas lanko ir

MIŠIOS

už PETRA ir ADELE ŽARKAUSKUS
ir už FRANCIŠKA VALUTIENE
bus atlaikytos sekmadienį, balandžio 12 d.
16:00 val. šv. Stepono bažnyčioje, Vila
Anastacio.

Kviečiame dalyvauti gigines ir draugus.

Geny Žarkauskaitė
Stasė ir Juozas Valučiai

dalyvauja lietuvių sambūriuose. Mudvi jautėme, kad Brazilijos ateiviai lietuviai veda į „genocidą“ mūsų tautą.

Ji buvo laiminga, kad jauniausioji Gražina dar dalyvauja lietuvių sambūriuose – ji buvo laiminga mano dukters bendravime... Bet gyvenimas kitais keliais sužlugdė šeimą ir Antanina be skundo atsidavė likimui.

Kun. Juozui Šeškevičiui didelis nuopelnas jo gyvenimo turbulencijoje, kad jis ją kaip savo motiną globojo, išrūpino jai darbą parapijoje, pensiją ir t.t. Ir paskutinėje valandoje to vargano gyvenimo jos neapleido.

„Rožė žydėjusi, suvyto nuskabyta lelija...“ – kas ją prisimena, teperduoda savo vaikams, kad tokios kitos lietuvių nebesurasite savo tarpe, o „plunksnos“ mėgėjams praeitį verkšlenantiems yra ir būtų ką pasakoti.

Ne vien turtingųjų laimėjimus, bet tu „užmirštųjų“ begalinis heroizmas savo tautos ir kalbos ištikimybėje – toli nuo tėvynės, nostalgijoje užmigusiems Amžinybėje.

Tuo pačiu reiškiau užuojautą visoms S.P. Katalikų Moterų Dr-jos lietuvišioms, kun. Klebonui Juozui Šeškevičiui ir A. A. Antaninos Gudavičienės dukrai Jūrai ir sūnui Beržui, bei Lietuvoje likusiai seseriai ir giminėms.

MŪSŲ MIRUSIEJI

MARCELE ZAVÉ

Gimusi 1.900 m. Rokiškyje.

Daug metų gyveno Lapoje, paskutinius 8 metus gyveno Pinheiros. Šeštadienį 28, iš ryto, atsikėlė, apsitvarkė ir staiga krito. Duktė pribėgo, greit šaukė gydytoją, bet jau buvo užmigusi amžinai.

Palaidota Jardim S. Luiz kapinėse. Nuliūdime liko duktė Genovaitė, Lietuvoje sesuo su šeima.

7-tos dienos mišios, buvo N.Sra. do Monte Serrat bažnyčioje.

PAKELTAS Į PASKAUTININKĄ

São Paulo Palangos skautai šeštadienį, 4 d. balandžio, iškilmingoje sueigoje pagerbė savo skautų vadą Jurgį Prokopą. Jį Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos Pirmininką nutarė, pagal Vyriausio Skautininko įsakymą, pakeiti į vyresniškumo laipsnį ir apdovanojo garbės ženklu už pasižymėjimą skautiškoj veikloje.

Palangos broliai-sesės sveikina brolij paskautininką Jurgį Prokopą ir linki nepavargti dirbant mūsų sąjungos gerovei.

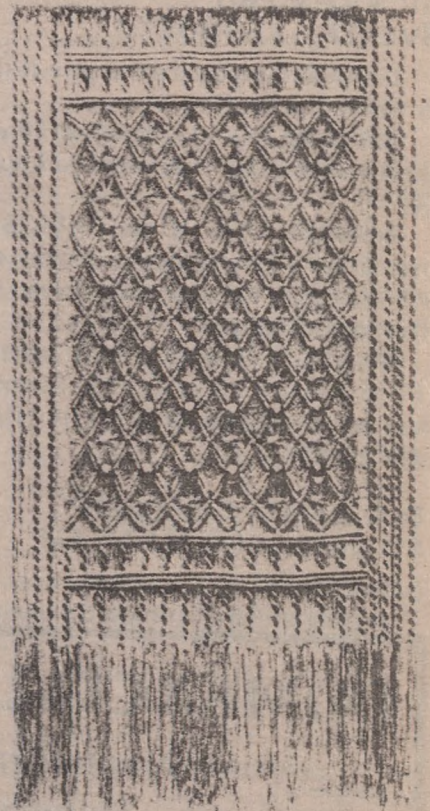
Palanga dar atšventė 13 metų kai pirmieji skautai-skautės davė skautų įžodį po šešių mėnesių pasiruošimo ir paminėjo Pasaulio skautų globėją Šventą Jurgį.

Budėkime

Skautininkė Eugenija Bacevičienė

E. Pakalniskienė

Audinys

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

FONE: 449-4379

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

MŪSŲ ŽINIOS

IDELE PARAMA MŪSŲ LIETUVAI

Aliança Lituana Brasileira de Beneficência e Assistência Social

São Paulo, 1987 m. Kovo 18 d.

'MŪSŲ LIETUVOS' REDAKCIJAI

Gerb. P. Redaktoriai,

Šiuo norime tamstai pranešti, kad šiandiena, Kovo 18 d., susirinkusi Sąjungos-Aliança Valdyba, įvertindama jūsų nepailstamą darbą ir laikraščio vertę lietuvių kolonijoje, NUTARĖ duoti Cz\$. 2.000,00 (Dvylikos tūkstančių cruzalos) paramą "Mūsų Lietuvai", 1987 mėnams, padalintą po Cz\$. 1.000,00 (vieną tūkstantį cruzalos) kas mėnesį.

Tikėdami, kad mūsų parama padės laikraščio geresniam išsilikymui ir linkėdami jums sėkmingo darbo,

Atydžiai

Aleksandras Bumbles – Pres.

Saldys Algimantas – Sekr.

ML-vos redakcija-administracija, savaitraščio skaitytojai ir lietuvių visuomenė jaučiasi dėkingi BLS-gai už šį solidarumo gestą.

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ – KERMOŠIUS

Lietuvos Globėjo šventė prie širdies ir vietiniams brazilams.

Balandžio 8-9-10: Tridienis: 19 val. susitikimas su šv. Kazimieru jo koplyčioje;

balandžio 12 d., 10 val. MIŠIOS, kurias laikys aikštelėj Dom Luciano, rajoninis vyskupas, su verbų šventinimu ir trumpa procesija.

Visuomeninė šventės dalis: balandžio 11 (pradedant 18 val.) ir 12: kermošius su įvairių tautų barakais ir folkloriniais pasirodymais.

D. SAVAITĖS PAMALDOS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS

Balandžio 16: D. Ketvirtadienis: Eucharistijos ir Kunigystės įsteigimas

Sio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI ONA ir JONAS MAZEIKIAI

Dosniems ML rėmėjams širdingiausia padėka
Administracija

- 18 val. lietuviškai
- 20 val. portugališkai

Balandžio 17: D. Penktadienis:
Kristaus Mirties atšventimas
– 15 val. lietuviškai
– 16 val. portugališkai

Balandžio 18: D. Šeštadienis:
Pasiruošimas Prisikėlimui atšvesti:
– 18 val. lietuviškai
– 20 val. portugališkai

Balandžio 19: V E L Y K O S:

Mišios: įprastai
(6 val.: Rezurekcija V. Zelinoj)

NB. Velykinė Išpažintis ir Komunija – krikščionio prisikėlimo ženklas ir laidas. "Velykinę Išpažintį atlikime su rimtu pasiryžimu taisyti gyvenimą" (Trečiasis Lietuvos Vyskupų žodis).

P A D Ė K A

Turėjome kermošių V. Zelinoj Što. Juozapo parapijoj, du savaitgalius.

Daug darbo visiems, o ypač virėjoms – be jų nebūtų ką parduoti.

Šitais metais buvo lengviau mums dirbti, naujoje virtuvėje, su dideliais pečiais ir t.t., parūpintais klebono J. Šeškevičiaus.

Išsidalinome su darbu.

Vienos darė virtinius, kitos silkes, kugelį, salotas, kopūstus, agurkus ir krupnišką.

Košelieną visais metais mums paruošia p. O. Zalubienė.

Prisidėjo prie darbo: Severa, Genia, V. Petrokas, Seliokienė, Jakaitienė, Masienė, Angelika, A. Popic, A. Gonçalves, Jadzia Stokna, Nina Butkevičius, Viktoro Tatarūno šeima, Pilipavičienė, M. Stasiulionis, V. Meveder su uošve, Adelė, Birutė ir Stasys, Helena ir Vladas Zizai, Henrikas Guzikauskas ir Nilza, G. Bareišis, P.V. Bacevičius, S. Maželis, Helena Vicentini, H.

Mendo, Ana Suely ir J. Rukšėnai, Rudys A., Idevaldo, Jožo e Diice.

Janete Zizgas mums išpaišė propagandą valgiams, barakui.

Prisidėjo aukomis ir produktais: Sveikas Avicola, Vitor ir Alana Dzigan, Bazaras Sveikas, Ivany, Ana Beatriz, Emilia, Aleknavičiai, E. Bendoraitis, Aldona Gonçalves, Eugenia Vasquez ir daugiau smulkesnių aukų, kur nesugebam išvardinti, atsiprašau užtai.

Mano nuoširdus ačiū, visiems kurie šiaip taip prisidėjo – be jų neturėtumėm lietuviško barako.

Anna Dirse Coralon
Lietuvių barako koordinatore

MARGUČIŲ KURSAS

Šeštadienį, 4 balandžio, Jaunimo Sąjungos iniciatyva, Šv. Kazimiero Parapijos salėje, įvyko margučių kursas. Susirinko 35 dalyvautojai, kurie turėjo progos išmokti kelis būdus marginti ir dažyti kiaušinius.

Ypatingą padėką reiškiamo salezičiams už salę ir p. Marijai Lukoševičienei, p. Eugenijai Bacevičienei, Irenai Skurkevičiūtei, Marcijai Pavišionytei ir Albertui Diliui už nuoširdžią paramą.

Kurso tikslas – per margučius surinkti lėšų padėti jaunimo atstovams dalyvauti artėjančiame Jaunimo Kongrese. gruodžio mėnesį, Australijoje.

Kursą paruošė ir organizavo Silvija Bendoraitytė Machado ir Ana Emilija Silickaitė.

Klarisė Bacevičiūtė
Jaunimo Sąjungos Kongreso Reikalų Sekretorė

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Eugenija ŠLEPETYS	Cz. 1.000,00
Ona GAIGALIENĖ	Cz. 200,00
2 ^o Ten. A. VALAVIČIUS	Cz. 300,00
Antanas ZOLUBAS	Cz. 300,00
Veronika DIMŠIENĖ	Cz. 500,00
Sofia PILIPAVIČIUS	Cz. 300,00
Juozas GAVĖNAS	Cz. 200,00
Aleksas GRABAUSKAS	Cz. 200,00
Jonas JAKATANVISKY	Cz. 300,00
Jonas PETRIKAS	Cz. 400,00
Irma Luzia ASTRAMSKIS	Cz. 200,00

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ, nas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

